

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α2 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 536
ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα 21.10.2016

Αριθμός απόφασης: 3531

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/ 30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 23.05.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του κατοίκου, οδός, αρ., με Α.Φ.Μ., κατά της με αριθ. πρωτ. /19.04.2016 αρνητικής απάντησης του

Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί ταυτάριθμης αιτήσεως που υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα στην ως άνω Δ.Ο.Υ. περί άρσης κατάσχεσης και ευθύνης καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ. πρωτ./19.04.2016 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της ανωτέρω αίτησης του προσφεύγοντος, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις από 30.05.2016 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 23.05.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων υπέβαλλε στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. την με αριθ. πρωτ./14.04.2016 αίτηση με την οποία ζητούσε την οριστική άρση κατάσχεσης και ευθύνης σχετικά με τις υποχρεώσεις της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», με Α.Φ.Μ. Σημειώνεται ότι ο προσφεύγων είχε αρχικά υποβάλλει προς τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. την με αριθ. πρωτ./04.06.2015 αίτηση, παρόμοιου περιεχομένου, την οποία και απέρριψε με την αριθ. πρωτ./18.06.2015 απάντησή του. Στη συνέχεια, ο προσφεύγων επανήλθε με την υποβολή της με αριθ. πρωτ./27.10.2015 αίτησης προς τον Προϊστάμενο της ίδιας ως άνω Δ.Ο.Υ., ομοίου επίσης περιεχομένου, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά με την πάροδο απράκτου τριμήνου.

Όπως προκύπτει από τον από 26.05.2016 πίνακα «φορολογούμενοι με χρέη» της Δ.Ο.Υ. του συστήματος TAXIS, οι οφειλές της εν λόγω εταιρείας ανάγονται στα οικονομικά έτη 1993, 1994, 1995, 1996, 1999, 2002 και 2012.

Με την αριθ. πρωτ./19.04.2016 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος σχετικά με την απαλλαγή του από τα χρέη της εταιρείας «.....», με Α.Φ.Μ. και την άρση κάθε κατάσχεσης σε βάρος του.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να γίνει δεκτή η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή και να επανεξεταστεί η ρητή απόρριψη της με αριθ. πρωτ./19.04.2016 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με την οποία ζητούσε την απαλλαγή του από κάθε ευθύνη σε σχέση με τα χρέη της εταιρείας «.....», με Α.Φ.Μ., και την άρση κάθε κατάσχεσης σε βάρος του, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

Η εταιρεία «.....», της οποίας διατέλεσε διαχειριστής από 27.11..... μέχρι και την λύση της, την 1.02....., είχε φορολογικές υποχρεώσεις που αφορούσαν τα οικονομικά έτη 1994, 1995 και 1996, ήτοι έτη προγενέστερα της ανάληψης από μέρους του της διαχείρισης της ως άνω Ε.Π.Ε. Μη νόμιμα η Φορολογική Αρχή θεωρεί ότι ως τελευταίος διαχειριστής της λυθείσας ως άνω Ε.Π.Ε. είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος για τα χρέη αυτά. Σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 2238/1994 (άρθρο 115) και 2648/1998 (άρθρα 22 παρ. 6 και 48) προκύπτει ότι για τη χρονική περίοδο μέχρι και την εφαρμογή του νόμου 2648/1998, δηλαδή μέχρι και την 01.01.1998 που κατά το άρθρο 48 του νόμου αυτού άρχισε να ισχύει το άρθρο 22, το οποίο προβλέπει προσωπική ευθύνη των διαχειριστών των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης για την καταβολή των παρακρατούμενων φόρων, ίσχυε το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 115 παρ. 2 του ν.2238/1994 το οποίο θέσπιζε ευθύνη των προσώπων αυτών μόνο κατά το χρόνο που το νομικό πρόσωπο βρισκόταν στο στάδιο της διάλυσης. Συνεπώς για χρέη νομικού προσώπου Ε.Π.Ε. που γεννήθηκαν κατά τα οικονομικά έτη 1994-1996, όπως στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχει προσωπική και αλληλέγγυος ευθύνη των διαχειριστών των εταιρειών, παρά μόνον την ευθύνη του νομικού προσώπου της εταιρείας.

Η διάταξη του άρθρου 115 του ν.2238/1994 αναφέρεται σε ευθύνες πληρωμών φόρων εισοδήματος και φόρων που παρακρατούνται για το χρόνο διάλυσης των νομικών προσώπων ή συγχώνευσης αυτών και αφορά μόνο ανώνυμες εταιρείες και συνεταιρισμούς, όχι Ε.Π.Ε., ενώ για τα λοιπά νομικά πρόσωπα του άρθρου 101 αφορά φόρους και παρακρατούμενους φόρους ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Έτσι προκύπτει προσωπική και αλληλέγγυος ευθύνη των διαχειριστών για χρέη που αφορούν περιόδους μετά την ισχύ και εφαρμογή του άρθρου 22 του ν.2648/1994.

Ο ίδιος ισχυρίζεται ότι δεν υφίσταται ευθύνη στο πρόσωπό του αφού τυγχάνει διαχειριστής της ως άνω Ε.Π.Ε. από την 27.11..... και μέχρι τη λύση της τον Φεβρουάριο και κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα η εταιρεία δεν είχε δραστηριότητα, ούτε υφίστανται χρέη από φόρους κι επομένως δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί ευθύνη εις βάρος του καθώς δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που προβλέπει ο ν. 2648/1998.

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. ...».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.4174/2013, σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα:

«Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα:

α. Φόρο Εισοδήματος.

β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).

γ. Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.ΙΑ).

δ. Φόρο Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια.

ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική κύρωση για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων, κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α` και β`

στ. Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα.».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας «ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 73 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974) «η προ της έναρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται : α) κατά της εκδοθείσης ατομικής ειδοποιήσεως, β) κατά του εκδοθέντος και μη εκτελεσθέντος εντάλματος προσωπικής κρατήσεως και γ) κατά του νόμιμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τις διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας ».

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, όπως προκύπτει από τα τηρούμενα στοιχεία του συστήματος TAXIS, οι ως άνω βεβαιωμένες σε βάρος της εταιρείας οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες και βρίσκονται στο στάδιο της αναγκαστικής είσπραξης δημοσίων εσόδων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.).

Επειδή, εν προκειμένω, κατ' ορθή ερμηνεία της με ημερομηνία κατάθεσης 23.05.2016 και με αριθμό πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει λόγους που ανάγονται στο στάδιο είσπραξης βεβαιωμένων οφειλών και όχι στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου).

Επειδή, η με αριθ. πρωτ./19.04.2016 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της από 14.04.2016 ταυτάριθμης αίτησης του προσφεύγοντος αποτελεί πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν επιφέρει καμία απολύτως έννομη συνέπεια στον προσφεύγοντα, και ως εκ τούτου στερείται εκτελεστότητας και προσβάλλεται απαραδέκτως.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 23.05.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, οδός, αρ., ως απαράδεκτης.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α/α
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).